

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Službeni Vesnik N.R.M. - A
Administracija

Skoplje

M. Tita

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ излази истовремено у српском, хрватском, словеначком и македонском издању два пута недељно, и по потреби. — Огласи по тарифи. — Текући рачун код Народне банке ФНРЈ бр. 101-900880 — Текући рачун продајног одељења 1-670880

Среда, 25 мај 1949

БЕОГРАД

БРОЈ 44

ГОД. V

Цена овом броју је 6,— дин. — Преплата до краја 1949 године износи 865,— дин. — Редакција: Бранкова улица бр. 10—40. — Телефон: Редакција 28-838, Администрација 27-595, Продајно одељење 22-619, Радувањство 26-276, Експедиција 21-251.

365.

На основу чл. 78 ст. 2 у вези чл. 37 ст. 2 Устава ФНРЈ, Влада ФНРЈ, на предлог Министра за науку и културу ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНИ УРЕДБЕ О УСТАНОВЉЕЊУ „НАГРАДЕ ВЛАДЕ ФНРЈ“ ЗАСЛУЖНИМ РАДНИЦИМА НА ПОДРУЧЈУ НАУКЕ И КУЛТУРЕ

Члан 1

У ставу 2 члана 8 Уредбе о установљењу „Награде Владе ФНРЈ“ заслужним радницима на подручју науке и културе („Службени лист ФНРЈ“ бр. 6/49) место речи „два члана“ стављају се речи „три члана“.

Члан 2

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

18 маја 1949 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране
Маршал Југославије,
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар за науку и културу,
Родољуб Чолаковић, с. р.

366.

УРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА УРЕДБЕ О ОДРЕЂИВАЊУ НАЈВЕЋЕГ ИЗНОСА ДО КОЈЕГ СЕ МОГУ ПРОДАВАТИ ПОЉОПРИВРЕДНИ ПРОИЗВОДИ ПО ВЕЗАНИМ ЦЕНАМА

Члан 1

Чл. 6 Уредбе о одређивању највећег износа до којег се могу продавати пољопривредни производи

по везаним ценама („Службени лист ФНРЈ“ бр. 30/49) мења се и гласи:

„Ако је куповина појединог пољопривредног производа од посебне важности за државу, Министар државних набавки ФНРЈ у споразуму са Министром трговине и снабдевања ФНРЈ, може прописати да се ти пољопривредни производи могу продавати у трговини по везаним ценама и изнад највећег износа одређеног у чл. 2, 3, 4 и 5 ове уредбе, као и да те пољопривредне производе могу продавати у трговини по везаним ценама и падинства која нису обухваћена у чл. 1 ове уредбе.“

Члан 2

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

18 маја 1949 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије,
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар трговине и снабдевања,
Осман Карабеговић, с. р.
Министар државних набавки,
Јаков Блажевић, с. р.

367.

На основу чл. 30 Основне уредбе о припадности савезних државних службеника, у сагласности са Министром финансија ФНРЈ и Претседником Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ, а по одобрењу Претседника Владе ФНРЈ, прописујем

ПРАВИЛНИК

О ДОДАТКУ ЗА ТЕРЕНСКИ РАД СЛУЖБЕНИКА У РУДАРСТВУ

Члан 1

Службеницима, који обављају теренске радове ван места редовног службовања, припада додатна за теренски рад.

Члан 2

Теренским радом, у смислу овог правилника сматрају се следећи послови на истраживању и експлоатацији минералних сировина:

- 1) геолошка и геофизичка испитивања;
- 2) рударска истраживања;
- 3) геолошка испитивања тла и подземних вода;
- 4) топографска мерења и снимања;
- 5) дубинска бушења;
- 6) геодетска површинска мерења рударских терена;
- 7) отварање ровова и окна на рударским теренима ради експлоатације;
- 8) грађење и управљање постројења и уређаја предузећа (жичара, индустријски колосек, извозни уређај, електрични вод и др.); и
- 9) обилажење погона, постројења и уређаја предузећа.

Члан 3

Теренски радови наведени у чл. 2 распоређују се обзиром на њихову тежину, природу терена, услове живота и рада у три категорије, и то:

1. — у прву категорију:
 - а) геолошка и геофизичка испитивања, рударска, истраживања, геолошка испитивања тла и подземних вода, топографска мерења и снимања и геодетска површинска мерења рударских терена која се обављају у планинским или непроходним теренима;
 2. — У другу категорију:
 - а) радови наведени у првој категорији када се обављају на осталим теренима;
 - б) дубинска бушења, отварање ровова и окна на рударским теренима ради експлоатације и грађење и управљање постројења и уређаја предузећа када се обављају на теренима описаним у првој категорији; и
 - в) сви остали теренски радови који се обављају на радилиштима где још нису организоване мензе и смештај службеника, но највише три месеца од почетка радова.
 3. — у трећу категорију:
 - а) обилажење погона, постројења и уређаја предузећа;
 - б) радови наведени у тач. 2 под б) овог члана који се обављају на осталим теренима и где су за службенике организоване мензе и смештај; и
 - в) радови наведени у тач. 2 под в) овог члана а по истеку рока од три месеца.
- Под планинским и непроходним теренима сматрају се терени одређени упутством Главне геодетске управе.

Члан 4

У појединим категоријама теренских радова службеницима припада дневни додаток за теренски рад у следећим износима:

1. — у првој категорији теренских радова:
 - а) службеницима прве врсте — Дин. 240.—
 - б) службеницима друге врсте — „ 200.—
 - в) службеницима треће и четврте врсте — „ 170.—
2. — у другој категорији теренских радова:
 - а) службеницима прве врсте — Дин. 220.—
 - б) службеницима друге врсте — „ 180.—
 - в) службеницима треће и четврте врсте — „ 140.—
3. — у трећој категорији теренских радова:
 - а) службеницима прве врсте — Дин. 160.—
 - б) службеницима друге врсте — „ 130.—
 - в) службеницима треће и четврте врсте — „ 100.—

Службеницима помоћних служби на терену (административна, финансијска, економско-комерцијална и др.) који обављају искључиво канцелариске послове, додаток за теренски рад одређен у претходном ставу смањује се за 25%.

Службеницима који немају породицу на издржавање, када обављају теренске радове из прве и друге категорије смањује се додаток за теренски рад за 25%, а службеницима који обављају теренске радове из треће категорије за 50% од износа предвиђених у претходним ставовима.

Члан 5

Уколико се теренски рад обавља на радилиштима где постоје организоване мензе и смештај службеника и траје дуже од месец дана, додаток за теренски рад не може бити већи од основне месечне плате.

Члан 6

Службеницима који обављају теренске радове на радилиштима где још не постоје организоване мензе и смештај, припада за првих 15 дана дневнице за службено путовање.

Члан 7

Изузетно од чл. 1 овог правилника, службеницима предузећа који обављају теренски рад у месту службовања у предузећима која се тек организују ван насељених места, или у предузећима која су покретна, односно која се селе са једног терена на други, може се дати додаток за теренски рад највише до висине износа додатка за теренски рад одређеног за службенике који обављају радове из треће категорије.

Предузећа на чије се службенике могу примењивати одредбе овог члана, висину додатка за теренски рад и време за које се додаток има исплаћивати одређује решењем Министар рударства ФНРЈ.

Члан 8

Службеницима, који обављају теренске радове из чл. 2 овог правилника ван свога места службовања, а који се могу свакодневно по обављеном послу враћати и у исто место, може се исплаћивати на име додатка за теренски рад највише до 50% од износа предвиђених за радове треће категорије.

На које ће се радове и радилишта примењивати одредба из претходног става, као и висину додатка, одређује решењем Министар рударства ФНРЈ.

Члан 9

Службеницима којима припада додаток за теренски рад по овом правилнику, немају право на лични додаток за прексвремени рад.

Службеницима који примају додаток за теренски рад не припада накнада трошкова за одвојени живот, изузев код службеника који се свакодневно могу враћати у место службовања.

Службеник који при упућивању на терен прима накнаду ради одвојеног живота, пошто му породица живи ван његовог сталног места службовања, може поред додатка за теренски рад да добије и накнаду на име стварних издатака за стан у месту службовања, ако према оцени непосредног старешине има потребе да задржи тај стан.

Члан 10

Додатак за теренски рад исплаћује се уназад, и то на крају месеца односно по завршетку теренског рада ако је он завршен у току месеца.

На захтев службеника може се издати аконтација до износа месечног додатка за теренски рад, а ако ће теренски рад трајати мање од месец дана, онда за онолико дана колико ће рад трајати.

Члан 11

У погледу правдања исплате додатка за теренски рад, превозних и осталих трошкова изазваних радом на терену, примењиваће се одредбе Уредбе о путним и селидбеним трошковима државних службеника.

Члан 12

Додатак за теренски рад исплативаће се по овом правилнику од првог дана наредног месеца по његовом ступању на снагу. Тим даном престају да важе сви прописи о исплати додатка за теренски рад који се односе на службенике запослене у рударству.

Члан 13

Сва потребна упутства за примену овог правилника даваће Министар рударства ФНРЈ.

Члан 14

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Бр. 11007

16 априла 1949 године

Београд

Министар рударства,

Светозар Вукмановић, с. р.

Сагласни:

Министар финансија,

Добривоје Радосављевић, с. р.

Претседник Комитета за законодавство

и изградњу народне власти Владе ФНРЈ,

Едвард Кардељ, с. р.

Одобравам,

Претседник Владе ФНРЈ

и Министар народне одбране,

Маршал Југославије

Јосип Броз-Тито, с. р.

368.

На основу чл. 30 Основне уредбе о припадности државних службеника, у сагласности са Министром финансија ФНРЈ и Претседником Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ, а по одобрењу Претседника Владе ФНРЈ, прописујем

П РА В И Л Н И К

О ДОДАТКУ ЗА ТЕРЕНСКИ РАД СЛУЖБЕНИКА У
РЕСОРУ МИНИСТАРСТВА САОБРАЋАЈА

Члан 1

Службеницима који обављају теренске радове ван места редовног службовања припада додатак за теренски рад.

Члан 2

Теренским радом у смислу овог правилника сматрају се следећи послови:

- 1) обележавање и трасирање путева, •
- 2) снимање и испитивање пловних путева и
- 3) грађење објеката на води и суву.

Члан 3

Теренски радови наведени у чл. 2 распоређују се с обзиром на њихову тежину, природу терена, услове живота и рада у три категорије и то:

1. — у прву категорију:

обележавање и трасирање путева које се изводи у планинским или непроходним теренима;

2. — у другу категорију:

а) радови наведени у првој категорији када се изводе на осталим теренима;

б) грађење путева и објеката у планинским или непроходним теренима;

в) снимање и испитивање пловних путева на рекама где су брзи токови, на рекама блатњавим и са муљевитим обалама или на местима у пловном путу удаљеном од насељених места;

г) грађење објеката на води и суву на отвореним токовима река, на рекама са рушевним обалама или нестабилним дном, на мочварним теренима и у клисурама;

д) теренски радови из тачке 3 члана 2 овог правилника који се обављају на радилиштима где још нису организоване мензе и смештај службеника, но највише три месеца од почетка радова.

3. — у трећу категорију:

а) теренски радови из тач. 3 чл. 2 који се обављају на осталим теренима где су за службенике организоване мензе и смештај;

б) теренски радови наведени у тач. 2 под д) овог члана а по истеку рока од три месеца.

Под планинским и непроходним теренима сматрају се терени одређени Упутством Главне геодетске управе.

Члан 4

У појединим категоријама теренских радова службеницима припада дневни додатак за теренски рад у следећим износима:

1. — у првој категорији теренских радова:

а) службеницима I врсте 240.— дин.

б) службеницима II врсте 200.— „

в) службеницима III и IV врсте 170.— „

2. — у другој категорији теренских радова:

а) службеницима I врсте 220.— дин.

б) службеницима II врсте 180.— „

в) службеницима III и IV врсте 140.— „

3. — у трећој категорији теренских радова:

а) службеницима I врсте 160.— дин.

б) службеницима II врсте 130.— „

в) службеницима III и IV врсте 100.— „

Службеницима помоћних служби на терену (административне, финансиске, економско комерцијалне и др.) који обављају искључиво канцелариске послове додатак за теренски рад одређен у претходном ставу смањује се за 25%.

Службеницима који немају породицу на издржавање када обављају теренске радове из I и II категорије смањује се додатак за теренски рад за 25%, а службеницима који обављају теренске радове из III категорије за 50% од износа предвиђених у претходним ставовима.

Члан 5

Уколико се теренски рад обавља на радилиштима где постоје организоване мензе и смештај службеника и траје дуже од месец дана додатак за теренски рад не може бити већи од основне месечне плате.

Члан 6

Службеницима који обављају теренске радове на радилиштима где још не постоје организоване мензе

и смештај, припадају за првих 15 дана дневнице за службено путовање.

Члан 7

Надзорницима путева и вода, који ради извршења послова из делокруга редовне дужности обавезно путују у границама својих теренских јединица, припада паушални месечни додатак за теренски рад у износу од 500—1.000.— дин.

Висину овог додатка између најмањег и највећег износа одређује решењем орган надлежан за постављење у сагласности са надлежним министром републике, узимајући у обзир величину јединице, тежину терена и остале околности које могу бити од утицаја на висину трошкова скопчаних са овим путовањем.

Члан 8

Надзорницима пловних путева који ради извршења послова из делокруга редовне дужности обавезно путују у границама својих теренских јединица, припада додатак у износу од 120—180.— дин. дневно за дане када се налазе на терену.

Висину овог додатка за поједине теренске јединице између најмањег и највећег износа одређује Министар саобраћаја ФНРЈ узимајући у обзир околности изнете у чл. 7 став други.

Уколико се ови службеници по обављеном послу истог дана могу вратити са терена у место службовања, може им се дати додатак за теренски рад уколико се такви службеници излажу већим напорима и уколико им такав рад изазива веће трошкове, али највише до 50% од дневнице из првог става, под условом да на теренском раду проведу најмање пуно радно време. Непосредни старешина одлучиће у сваком конкретном случају да ли ће се овај додатак исплаћивати.

Члан 9

Изузетно од чл. 1 овог правилника, службеницима предузећа који обављају теренски рад у месту службовања у предузећима која се тек организују ван насељених места, или у предузећима која су покретна, односно која се селе са једног терена на други, може се дати додатак за теренски рад највише до висине износа додатка за теренски рад одређеног за службенике који обављају радове из III категорије.

Предузећа на чије се службенике може примењивати одредба овог члана, висину додатка за теренски рад, као и време за које се додатак има исплаћивати одређује Министар саобраћаја ФНРЈ, односно министар саобраћаја народне републике.

Члан 10

Службеницима који обављају теренске радове из чл. 2 овог правилника ван свога места службовања, а који се могу свакодневно по обављеном послу враћати у исто место, може се исплаћивати на име додатка за теренски рад највише до 50% од износа предвиђених за радове III категорије.

На које ће се радове и радилишта примењивати одредба из претходног става, као и висину додатка, одређује решењем Министар саобраћаја ФНРЈ, односно министар саобраћаја народне републике.

Члан 11

Службеници који примају додатак за теренски рад по овом правилнику немају право на лични додатак за прековремени рад.

Службеницима који примају додатак за теренски рад не припада накнада трошкова за одвојен живот, изузев код службеника, који се свакодневно могу враћати у место службовања.

Службеник који при упућивању на терен прима накнаду ради одвојеног живота, пошто му породица живи ван сталног места службовања, може поред додатка за теренски рад да добије и накнаду на име стварних издатака за стан у месту службовања, ако према оцени непосредног старешине има потребе да задржи тај стан.

Члан 12

Додатак за теренски рад исплаћује се уназад и то на крају месеца, односно по завршетку теренског рада ако је исти завршен у току месеца.

На захтев службеника може се издати аконтација до износа месечног додатка за теренски рад, а ако ће теренски рад трајати мање од месец дана онда за онолико дана колико ће рад трајати.

Члан 13

У погледу правдања додатка за теренски рад, превозних и осталих трошкова изазваних радом на терену, примењиваће се прописи Уредбе о путним и селидбеним трошковима државних службеника.

Члан 14

Додатак за теренски рад исплаћиваће се по овом правилнику од првог дана наредног месеца по његовом ступању на снагу. Тим даном престају да важе сви прописи о исплати додатка за теренски рад који се односе на службенике у ресору Министарства саобраћаја.

Члан 15

Сва потребна упутства за примену овог правилника даваће министар саобраћаја ФНРЈ.

Члан 16

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

М. с. бр. 3232

16 маја 1949 године

Београд

Министар саобраћаја,

Божидар Масларић, с. р.

Сагласни:

Министар финансија,

Добривоје Радосављевић, с. р.

Претседник Комитета

за законодавство и изградњу

народне власти Владе ФНРЈ,

Едвард Кардељ, с. р.

Одобравам,

Претседник Владе ФНРЈ

и Министар народне одбране,

Маршал Југославије

Јосип Броз Тито, с. р.

369.

На основу чл. 30 Основне уредбе о припадности савезних државних службеника, у сагласности са Министром финансија ФНРЈ и Претседником Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ, а по одобрењу Претседника Владе ФНРЈ, прописујем

ПРАВИЛНИК

О ДОДАТКУ ЗА ТЕРЕНСКИ РАД СЛУЖБЕНИКА У
РЕСОРУ МИНИСТАРСТВА ЖЕЛЕЗНИЦА ФНРЈ

Члан 1

Службеницима који обављају теренске радове ван места редовног службовања припада додаток за теренски рад.

Члан 2

Теренским радом у смислу овог правилника сматрају се следећи послови:

- 1) обележавање и трасирање пруга;
- 2) грађење пруга и објеката;
- 3) одржавање пруга и објеката, одржавање сигнално-сигурносних линија и постројења и одржавање постројења јаке струје; и
- 4) реконструкција и оправка у већем обиму пруга, објеката, уређаја и инсталација јаке струје, телеграфско-телефонских и сигнално-сигурносних линија и постројења.

Уколико се појаве извесни радови који се не могу подвести ни под један од горе наведених, Министар железница ФНРЈ одредиће у сваком конкретном случају да ли ће се, с обзиром на карактер истих, сматрати као теренски рад или као службено путовање.

Члан 3

Теренски радови, наведени у чл. 2, распоређују се с обзиром на њихову тежину, природу терена, услове живота и рада у три категорије, и то:

1. — у прву категорију:

обележавање и трасирање пруга које се изводи у планинским или непроходним теренима;

2. — у другу категорију:

а) радови наведени у првој категорији када се обављају на осталим теренима;

б) грађење пруга и објеката које се изводи у планинским и непроходним теренима;

в) теренски радови из тач. 2 и 4 чл. 2 овог правилника који се обављају на радилиштима где још нису организоване мензе и смештај службеника, но највише 3 месеца од почетка радова.

3. — у трећу категорију:

а) теренски радови из тач. 2 и 4 чл. 2 који се обављају на осталим теренима, где су за службенике организоване мензе и смештај;

б) теренски радови наведени у тач. 2 под в овог члана, а по истеку рока од три месеца.

Под планинским и непроходним теренима сматрају се терени одређени упутством Главне геодетске управе.

Члан 4

У појединим категоријама теренских радова службеницима припада дневни додаток за теренски рад у следећим износима:

1. — у I категорији теренских радова:

а) службеницима I врсте	240 дин.
б) службеницима II врсте	200 дин.
в) службеницима III и IV врсте	170 дин.

2. — у II категорији теренских радова:

а) службеницима I врсте	220 дин.
б) службеницима II врсте	180 дин.
в) службеницима III и IV врсте	140 дин.

3. — у III категорији теренских радова:

а) службеницима I врсте	160 дин.
б) службеницима II врсте	130 дин.
в) службеницима III и IV врсте	100 дин.

Службеницима помоћних служби на терену (административне, финансиске, економско-комерцијалне и др.) који обављају искључиво канцелариске послове додаток за теренски рад одређен у претходном ставу смањује се за 25%.

Службеницима који немају породицу на издржавање, када обављају теренске радове из I и II категорије, смањује се додаток за теренски рад за 25%, а службеницима који обављају теренске радове из III категорије за 50% од износа предвиђених у претходним ставовима.

Члан 5

Уколико се теренски рад обавља на радилиштима где постоје организоване мензе и смештај службеника и траје дуже од месец дана додаток за теренски рад не може бити већи од основне месечне плате.

Члан 6

Службеницима који обављају теренске радове на радилиштима где још не постоје организоване мензе и смештај, припадају за првих 15 дана дневнице за службено путовање.

Члан 7

Службеницима службе одржавања пруге, службе везе и сигнално-сигурносне службе, као и службеницима осталих служби за одржавање постројења и објеката, који ради извршења послова из делокруга редовне дужности обавезно путују у границама својих теренских јединица, припада паушални месечни додаток, и то:

1. — Службеницима службе одржавања пруге:

а) главном надзорнику пруге	800—1.500 дин.
б) надзорнику пруге	500—1.000 дин.
в) шоферу моторне дрзине	800—1.400 дин.

2. — Службеницима осталих служби одржавања:

а) главном надзорнику за везе и сигнале и помоћнику главног надзорника	800—1.500 дин.
б) надзорнику за везе и надзорнику за сигнале	700—1.400 дин.
в) руковаоцу за везе и руковаоцу за сигнале	600—1.200 дин.

Висину овог додатка између најмањег и највећег износа одређује Министар железница ФНРЈ узимајући у обзир број излазака на терен, величину јединице, тежину терена, јачину саобраћаја и остале околности које могу бити од утицаја на висину трошкова скопчаних са овим путовањем.

Члан 8

Изузетно од чл. 1 овог правилника, службеницима предузећа који обављају теренски рад у месту службовања у предузећима која се тек организују ван насељених места, или у предузећима која су покретна, односно која се селе са једног терена на други, може се дати додаток за теренски рад највише до висине износа додатка за теренски рад одређеног за службенике који обављају радове из III категорије.

Предузећа на чије се службенике може примењивати одредба овог члана, висину додатка за теренски рад, као и време за које се додаток има исплаћивати, одређује решењем Министар железница ФНРЈ.

Члан 9

Службеницима који обављају теренске радове из чл. 2 овог правилника ван свога места службовања,

а који се могу свакодневно по обављеном послу враћати у исто место, може се исплаћивати на име додатка за теренски рад највише до 50% од износа предвиђених за радове III категорије.

На које ће се радове и радилишта примењивати одредба из претходног става, као и висину додатка одређује решењем Министар железница ФНРЈ.

Члан 10

Службеници који примају додатак за теренски рад по овом правилнику немају право на лични додатак за прековремени рад.

Службеницима који примају додатак за теренски рад не припада накнада трошкова за одвојени живот изузев код службеника који се свакодневно могу враћати у место службовања.

Службеник који при упућивању на терен прима накнаду ради одвојеног живота пошто му породица живи ван сталног места службовања, може поред додатка за теренски рад да добије и накнаду на име стварних издатака за стан у месту службовања, ако према оцени непосредног старешине има потребе да задржи тај стан.

Члан 11

Додатак за теренски рад исплаћује се уназад и то на крају месеца, односно по завршетку теренског рада ако је исти завршен у току месеца.

На захтев службеника може се издати аконтација до износа месечног додатка за теренски рад, а ако ће теренски рад трајати мање од месец дана онда за онолико дана колико ће рад трајати.

Члан 12

У погледу правдања додатка за теренски рад, превозних и осталих трошкова изазваних радом на терену примењиваће се прописи Уредбе о путним и селидбеним трошковима државних службеника.

Члан 13

Додатак за теренски рад исплаћиваће се по овом правилнику од првог дана наредног месеца по његовом ступању на снагу. Тим даном престају да важе сви прописи о исплати додатка за теренски рад који се односе на службенике у ресору Министарства железница ФНРЈ.

Члан 14

Сва потребна упутства за примену овог правилника даваће Министар железница ФНРЈ.

Члан 15

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије.”

М. ж. бр. 7239

11 априла 1949 године
Београд

Министар железница,
Тодор Вујасиновић, с. р.
Сагласни:

Министар финансија,
Добривоје Радосављевић, с. р.
Претседник Комитета за
законодавство и изградњу
народне власти Владе ФНРЈ,
Едвард Кардељ, с. р.
Одобравам,
Претседник Владе ФНРЈ и
Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

370.

На основу чл. 33, 59 ст. 2 и 3 и чл. 60 Основне уредбе о пројектовању („Службени лист ФНРЈ” бр. 48/48), а у сагласности са Претседником Привредног савета Владе ФНРЈ и Савезне планске комисије, прописујем

П Р А В И Л Н И К

О ПРОЈЕКТОВАЊУ ЖЕЛЕЗНИЧКИХ ИНВЕСТИЦИОНИХ ОБЈЕКТА

1. — ЖЕЛЕЗНИЧКИ ИНВЕСТИЦИОНИ ОБЈЕКТИ

Члан 1

Прописи овог правилника важе за пројекте железничких инвестиционих објеката, и то:

1) за изградњу нових железничких пруга јавног саобраћаја под управљањем Министарства железница, са припадајућим постројењима, уређајима и опремом као и са свима помоћним погонима и објектима друштвеног стандарда који посредно служе железничком транспорту (радионице разне врсте, железничке ресторације и бифен, станбене зграде за службенике и раднике и сл.), уколико се ти објекти налазе на земљишту које служи погону железнице (железничком подручју);

2) за подизање индустријских пруга и колосека који имају непосредни прикључак на железничке пруге јавног саобраћаја под управљањем Министарства железница ФНРЈ тј. прикључак са могућношћу непосредног прелаза возила;

3) за градње на постојећим железничким пругама јавног саобраћаја под управљањем Министарства железница ФНРЈ као и на индустријским пругама и колосецима који имају непосредни прикључак на ове пруге.

Под градњама на постојећим железничким пругама подразумевају се:

а) сви инвестициони радови који се предузимају ради преуређења, допуњења, проширења или осигурања постојеће железничке пруге;

б) све градње које се подижу на железничком подручју.

Члан 2

У смислу чл. 1 т. 2 овог правилника индустријске пруге су пруге веће дужине са сопственим станицама, товаришницама или укрсницама, које повезују железничку пругу јавног саобраћаја са местом утовара (истовара) одређеног привредног предузећа или установе.

Под индустријским колосецима подразумевају се огранци мање дужине а исте ширине колосека, који везују пругу јавног саобраћаја са местом утовара (истовара) одређеног привредног предузећа или установе, а на којима између крајњих тачака нема станица, товаришта или укрснице.

На индустријске пруге примењују се одредбе овог правилника које важе за изградњу нових железничких пруга јавног саобраћаја.

На градње индустријских колосека примењују се одредбе овог правилника које важе за градње на постојећим железничким пругама.

Члан 3

Инвеститор за изградњу нових железничких пруга јавног саобраћаја је Министарство железница ФНРЈ или од њега одређени орган.

Инвеститор за градње на постојећим железничким пругама јавног саобраћаја, по правилу, јесте онај орган управљања који непосредно управља железничком пругом на којој се градња врши.

Инвеститор за градње индустриских пруга и колосека је државно надлештво или установа или привредно предузеће државе или задружних и друштвених организација, чијим транспортним потребама индустриска пруга односно колосек треба да служи.

II. — ПРОЈЕКТНИ ЕЛАБОРАТ

1. — Пројекти за изградњу нових железничких пруга

Члан 4

Пројектни елаборат за изградњу нових железничких пруга (чл. 1 тач. 1 и чл. 2 ст. 3) састоји се од три главна дела:

- а) предпројекта,
- б) идејног пројекта,
- в) главног пројекта.

а) Предпројекат

Члан 5

Предпројекат обухвата следеће саставне делове односно радње:

Проучавање врсте и обима транспорта и других елемената политичког, економског и војног карактера који оправдавају односно условљавају изградњу нове пруге у склопу општедржавног плана изградње железница; студије на генералштабним картама; рекогносцирање и геолошко испитивање терена; уцртавање могућих варијаната пруге на генералштабним картама размере 1:25.000 до 1:100.000; израду уздужног профила на основу података за генералштабне карте (за све варијанте); приближан предмер радова и потребу главних материјала; израду исцрпног техничког извештаја;

Технички извештај треба да садржи:

а) детаљан опис трасе са свима варијантама; податке о геолошком склопу терена са особитим освртом на нестабилне партије; податке о броју и величини већих објеката (тунела дужих од 200 м, мостова већих од 20 м отвора, вијадукта); податке о грађевинском материјалу који се може наћи у близини пројектоване трасе; приближне податке о потреби експропријације некретнина;

б) економско-техничко упоређење варијаната са прорачуном трошкова изградње нове пруге са припадајућим постројењима, уређењима и опремом, као и са прорачуном трошкова експлоатације нове пруге (по потреби за разне врсте вуче);

в) образложено мишљење коју варијанту треба усвојити за пројектовану пругу и са којим основним елементима (меродавни нагиб, најмањи полупречник кривина, ширина планума, ширина колосека, тип горњег строја и врста вуче).

Члан 6

Радове на изради предпројекта врши инвеститор у сарадњи са пројектантским органом или предузећем.

Инвеститор доставља израђени предпројекат Савезној планској комисији.

На основу одобреног предпројекта достављеног од стране Савезне планске комисије, инвеститор саставља пројектни задатак за израду идејног пројекта.

С обзиром на степен извршених студија и разраде предпројекта и с обзиром на теренске услове за грађење и експлоатацију пројектоване пруге може Савезна планска комисија одлучити, да се одустане од израде идејног пројекта и да се приступи непосредно изради главног пројекта.

Министар железница ФНРЈ издаће упутство о састављању пројектног задатка,

б) Идејни пројекат

Члан 7

Идејни пројекат (раније називан генерални пројекат) садржи све основне елементе техничко-економске природе који пружају подлогу за коначан избор трасе и распоред станица.

Саставни делови идејног пројекта су:

1) генералштабна карта на којој је уцртана усвојена траса са евентуалним варијантама;

2) тахиметриски ситуациони нацрт размере 1:2.000, који обухвата појас ширине од 30—200 м са сваке стране осовине, у зависности од ширине речне долине односно попречног нагиба терена (за све варијанте). У ситуациони нацрт треба унети поред осовине пруге још и све главне објекте, станице, ложioniце, корекције и девијације у оној мери коју допушта размера ситуације. У ову сврху могу се употребити и ситуациони нацрти 1:2.500 односно 1:5.000, уколико такви постоје;

3) уздужни профил пруге за све варијанте, у размери 1:2.000 за дужине и 1:200 за висине;

4) карактеристични попречни профили, израђени на основу података из ситуације, у размери 1:200;

5) приближни графички распоред маса;

6) идејни пројекти већих станица и ложioniца у размери 1:1.000 или 1:2.000;

7) идејни пројекти за веће инжењерске конструкције и високоградње на пројектованој прузи (уколико не постоје типови);

8) подаци за планирање са предмером и планским показатељима потребних основних материјала, радне снаге и финансиских средстава;

9) геолошки извештај који треба да садржи геолошки опис трасе са детаљним освртом на нестабилне партије терена. Извештају треба приложити и евентуалне сондажне податке;

10) техничко-економско упоређење варијаната које треба да обухвати трошкове грађења и трошкове експлоатације с обзиром на разне етапе развитка саобраћаја на пројектованој прузи;

11) технички извештај који треба да садржи детаљан опис трасе, податке о броју и величини вештачких објеката, податке о налазиштима грађевинског материјала у близини трасе, приближне податке о обиму експропријације некретнина као и предлог коју варијанту треба усвојити као дефинитивну за израду главног пројекта.

У погледу састава идејних пројеката за инжењерске конструкције и високоградње (тач. 7), имају се сходно применити одредбе Наредбе о саставним деловима и називима пројектног елабората за високоградње, инжењерске конструкције и цестоградње МГбр. 1990 од 29 октобра 1948 год. („Службени лист ФНРЈ” бр. 100/48).

в) Главни пројекат

Члан 8

Главни пројекат (раније називан детаљни пројекат) утврђује дефинитивну трасу железнице на терену и садржи све потребне техничке елаборате на основу којих се може приступити грађењу железничке пруге као и припадајућих високоградњи, инжењерских конструкција и других постројења.

Саставни делови главног пројекта су:

1) ситуациони нацрт дефинитивне трасе у размери 1:2.000, а за теже партије терена 1:1.000, израђен на основу података обележене трасе и снимљених попречних профила. У овај нацрт треба унети све вештачке објекте, станице, ложioniце, корекције, девијације и остале измене које изазива грађење нове пруге;

2) уздужни профил пруге, израђен на основу података обележене и нивелисане основне пруге, у размери 1:2000 за дужине и 1:200 за висине;

3) попречни профили израђени на основу података добијених снимањем, у размери 1:100 или 1:200;

4) графички распоред маса;

5) геолошки профили за све важније објекте, израђени на основу сондажних података. Профили треба да су снабдевени са свим димензијама и kotaма, оријентисаним на осовину пруге;

6) исцрпан геолошки опис терена са детаљном обрадом нестабилних партија терена, поткрепљен потребним бројем геолошких профила;

7) детаљни пројекти односно типови објеката доњег строја: проуста до 5 м отвора, тунела, галерија, потребних зидова, разних осигурања, дренажа, корекција, девијација итд. угодној размери (како би се могло на основу тих пројеката приступити грађењу);

8) главни пројекти већих станица и ложионица у размери 1:1000 или 1:500;

9) главни пројекти односно типови за високоградње предвиђене пројектом пруге;

10) главни пројекти односно типови за инжењерске конструкције (мостове изнад 5 м отвора и све остале);

11) тип горњег строја и типови односно пројекти осталих инсталација горњег строја као што су скретнице, јаме за чишћење итд.;

12) систем сигурносно-сигналних постројења и телеграфско-телефонских уређаја са детаљним пројектима и предмером;

13) списак каменних мајдана и налазишта шљунка и песка која се налазе у близини трасе, са приближним подацима о количини, врсти и квалитету камена и о могућности искоришћења;

14) детаљан предмер и прерачуна по врстама радова;

15) биланс потребног материјала;

16) биланс потребне стручне и нестручне радне снаге као и потребне механизације;

17) основни експропријациони елаборат за експропријацију некретности;

18) технички извештај који треба да садржи све податке за објашњење свих делова трасе и кратак историјат рада на студирању и изради целокупног пројектног елабората.

Саставни делови главног пројекта за објекте под тач. 8, 9, 10 и 12) могу се, у вези са оперативним планом по потреби, израдити и поднети на ревизију одвојено од осталог пројектног елабората.

У погледу састава главних пројеката за високоградње (тач. 9) и за инжењерске конструкције (тач. 10) имају се сходно применити одредбе Наредбе о саставним деловима и називима пројектног елабората за високоградње, инжењерске конструкције и цестоградње.

2. — Пројекти за градње на постојећим железничким пругама

Члан 9

За градње на постојећим железничким пругама које су већег обима и значаја као што су велике реконструкције постојећих железничких пруга, ранжирних и чворних станица, изградња дуплог колосека и сл., важе у погледу израде пројектног елабората исти прописи као за изградњу нових железничких пруга (чл. 4—8 овог правилника).

Претседник Савезне планске комисије, на основу списка инвестиционих објеката који му подноси Министарство железница, одређује које се градње имају у смислу претходног става сматрати као градње већег обима и значаја.

Члан 10

За градње на постојећим железничким пругама које нису према чл. 9 овог правилника одређене као градње већег обима и значаја, пројектни елаборат може се ограничити на израду главног пројекта.

За високоградње и инжењерске конструкције може се пројектни елаборат ограничити на израду идејног пројекта, који у том случају замењују главни пројекат (чл. 3 ст. 2 Основне уредбе о грађењу).

Пројекте за напред поменуте градње могу израдити и сами органи управљања железница помоћу својих стручњака.

Члан 11

За градње индустријских колосека и за градње на железничком подручју које намеравају подићи друга надлештва, установе, предузећа и организације на постојећим железничким пругама, инвеститор је дужан, пре приступања изради главног (идејног) пројекта по чл. 10 овог правилника, поднети Министарству железница ФНРЈ односно од њега овлашћеног органа управљања железница предпројекат односно програм изградње на претходно одобрење.

Ако је овлашћени орган удварања железница одбио да да то одобрење, може инвеститор у року од осам дана поднети жалбу Министру железница ФНРЈ.

Члан 12

Ближе одредбе о саставним деловима пројеката у чл. 10 овог правилника и предпројеката односно програма изградње у чл. 11 прописале Министар железница ФНРЈ упутством.

III. — РЕВИЗИЈА ПРОЈЕКТА

1. — Ревизија идејних пројеката

Члан 13

Ревизију идејних пројеката за изградњу нових железничких пруга као и за градње на постојећим железничким пругама већег обима и значаја (чл. 9 овог правилника) врши Комисија за ревизију идејних пројеката при Савезној планској комисији.

С обзиром на степен извршених студија и разраде предпројекта може Савезна планска комисија приликом одобрења предпројекта одлучити да ревизију односно идејног пројекта има да изврши Комисија за ревизију главних пројеката при Министарству железница ФНРЈ (чл. 20 овог правилника).

За објекте за друштвени стандард који су везани за објекте за капиталну изградњу железница инвеститор је дужан претходно прибавити мишљење надлежног министарства Комуналних послова и поднети га уз пројектни елаборат надлежној комисији за ревизију идејног пројекта (чл. 10 ст. 2 Основне уредбе о пројектовању).

Члан 14

Приликом ревизије идејних пројеката из чл. 13 ст. 1 у састав комисије за ревизију идејних пројеката при Савезној планској комисији улазе, поред у чл. 7 ст. 3 тач. 1 Основне уредбе о пројектовању наведених чланова, још и претставници савезних министарстава екстропривреде, тешке индустрије, лаке индустрије, саобраћаја, пољопривреде, шумарства, рударства, трговине и снабдевања и Комитета за водопривреду Владе ФНРЈ.

У комисију обавезно улази и претставник планске комисије односно народне републике са правима члана комисије.

2. — Ревизија главних пројеката

Члан 15

Главне пројекте за нове железничке пруге (чл. 8 овог правилника) и за железничке инвестиционе објекте поменуте у чл. 9 овог правилника као и главне односно идејне пројекте за инвестиционе објекте наведене у чл. 10 и 11 овог правилника, дужан је инвеститор поднети на ревизију Комисији за ревизију главних пројеката при Министарству железница ФНРЈ (чл. 20 овог правилника).

Министар железница ФНРЈ може за градње мањег техничког и финансишког значаја упутством прописати да ревизију главних пројеката врше њему подређени органи управљања железница.

Уколико се у првом ставу наведени пројекти односе на објекте за друштвени стандард који су функционално везани са погоном железнице, инвеститор је дужан претходно прибавити мишљење надлежног министарства комуналних послова и поднети га уз пројектни елаборат Комисији за ревизију главних пројеката.

Члан 16

Ако главни пројекат у већој мери задира у друге објекте односно питања од општег значаја а нарочито у питања везана за јавне путеве, водне токове, објекте водопривреде и електропривреде, руднике и регулационе планове градова и места већег значаја, дужан је инвеститор — пре подношења пројекта на ревизију — доставити односне делове пројекта извршном одбору надлежног среског (градског) народног одбора, са предлогом да се спроведе комисијски преглед пројекта на лицу места, а у циљу да се утврди чињеничко стање и да се по приговорима који би били изнети противу пројекта са гледишта других објеката и питања од општег значаја настоји наћи споразумно решење.

Увиђај на лицу места врши комисија која се састоји од претставника среског (градског) извршног одбора као претседника, претставника месног народног одбора, инвеститора и пројектантског органа односно предузећа као и претставника Министарства железница ФНРЈ.

Даље улазе у комисију као чланови претставници државних органа у чију надлежност спада управљање односним објектом или решавање питања у која пројекат задира. Код пројеката градњи важних за одбрану земље имају се у комисију позвати и претставници Министарства народне одбране и Министарства унутрашњих послова ФНРЈ.

Ако пројекат градње прелази границе једног среза (града) или је иначе од већег значаја, инвеститор има да се обрати извршном одбору односног обласног народног одбора са предлогом да одреди комисијски увиђај под руководством свог претставника.

По извршеном увиђају претседник комисије доставља комисијски елаборат са записником инвеститору који је дужан приложити га пројектном елаборату и поднети Комисији за ревизију главних пројеката.

Члан 17

Ако по неком питању од општег значаја из предњег члана није могао бити постигнут споразум приликом комисијског увиђаја на лицу места, има се за ревизију односног главног пројекта позвати у Комисију за ревизију главних пројеката као члан и претставник оног савезног министарства (комитета) у чију надлежност спада управљање односним објектом или решавање питања у која пројекат задира.

Ако се претставник дотичног министарства (комитета) не сагласи са решењем комисије, може против њега изјавити противљење. У том случају дужан је у

року од три дана поднети извештај своме министру (претседнику комитета), који ће у року од осам дана извести Министра железница ФНРЈ да ли је сагласан са изјављеним противљењем. Ако у поменутом року то не учини, сматраће се да је одустао од противљења.

Ако се Министар железница ФНРЈ сагласи са изјављеним противљењем, доноси сам решење о спорном питању. Ово је решење коначно.

Ако се Министар железница ФНРЈ не сагласи са изјављеним противљењем, доставиће целокупан пројектни елаборат са записником и решењем Комисије за ревизију главних пројеката и изјављеним противљењем Савезној комисији за ревизију главних пројеката при Привредном савету Владе ФНРЈ ради доношења коначне одлуке по спорном питању.

Члан 18

При ревизији главних пројеката за градње индустриских пруга (чл. 2 ст. 3 овог правилника) и за градње наведене у чл. 11 овог правилника у састав Комисије за ревизију главних пројеката обавезно улази као члан претставник министарства (комитета) у чијем је ресору инвеститор.

Ако се претставник односног министарства (комитета) не сагласи са решењем комисије, може против њега изјавити противљење.

У погледу даљег поступка важе одредбе претходног члана.

Члан 19

Сем у случајевима предвиђеним у чл. 17 и 18 овог правилника, Министар железница ФНРЈ дужан је доставити Савезној комисији за ревизију главних пројеката на коначно одобрење само оне главне пројекте за изградњу нових железничких пруга и за градње на постојећим железничким пругама већег обима и значаја (чл. 9 овог правилника), за које то наведена комисија затражи (чл. 3 Правилника о раду Савезне комисије за ревизију главних пројеката, — „Службени лист ФНРЈ“ бр. 10/49).

За све остале главне пројекте као и за идејне пројекте поменуте у чл. 10 ст. 2 овог правилника, сматраће се одлука Комисије за ревизију главних пројеката коначном (чл. 29 Основне уредбе о пројектовању).

IV. — ОРГАНИЗАЦИЈА КОМИСИЈЕ ЗА РЕВИЗИЈУ ГЛАВНИХ ПРОЈЕКТА

Члан 20

Комисија за ревизију главних пројеката састоји се од претседника, заменика претседника, секретара и потребног броја чланова.

Претседник комисије је помоћник Министра железница ФНРЈ за послове планирања.

Заменика претседника и чланове комисије именује Министар железница ФНРЈ из редова службеника — стручњака односних грана службе Министарства железница ФНРЈ.

За сваког члана комисије одређује се решењем Министра железница ФНРЈ по један заменик.

Секретара комисије именује Министар железница ФНРЈ из редова службеника — инжењера железничко-грађевинске струке.

Сем у првом ставу наведених чланова може Министар железница ФНРЈ одредити у комисију још и потребан број стручњака из ресора Министарства железница ФНРЈ а евентуално и из других ресора, које ће претседник комисије одређивати за информације по појединим пројектима односно деловима пројекта.

У случајевима предвиђеним у чл. 17 и 18 овог правилника претседник комисије је дужан поднети министру односног савезног министарства (претсед-

нику комитета) предлог да одреди претставника свог министарства (комитета) као члана комисије за ревизију дотичног пројекта.

Члан 21

У случајевима када Комисија за ревизију главних пројеката при Министарству железница у смислу чл. 13 ст. 2 овог правилника врши ревизију идејних пројеката, имају се — уколико то одлучи Претседник Савезне планске комисије — позвати у комисију као чланови и претставници других заинтересованих министарстава (комитета).

Члан 22

За пројекте мањег техничког и финансиског значаја или за поједине врсте таквих пројеката може пленум комисије одредити један ужи одбор, састављен од претседника, секретара и једног или више чланова, који ће бити овлашћен да у име комисије врши ревизију таквих пројеката.

Члан 23

Пословима Комисије за ревизију главних пројеката руководи претседник комисије.

У случају спречености претседника пословима комисије руководи заменик.

Члан 24

Техничке и административне послове комисије обавља секретаријат под руководством секретара.

Секретару се у ту сврху додељује потребан број службеника.

Секретар помаже претседнику при руковођењу радом комисије, проверава да ли предложени пројектни елаборати садрже све прописане саставне делове и документе и разрађује решења комисије.

Члан 25

Комисија за ревизију главних пројеката има свој печат чији текст гласи: Министарство железница ФНРЈ — Комисија за ревизију главних пројеката — Београд.

Комисија има и штампил за ревизиону клаузулу у чији текст се уноси да ли је комисија одобрила пројекат као и број и датум решења.

V. — РАД КОМИСИЈЕ ЗА РЕВИЗИЈУ ГЛАВНИХ ПРОЈЕКТА

Члан 26

У циљу ревизије пројеката наведених у чл. 15 ст. 1 овог правилника, инвеститор је дужан поднети Комисији за ревизију главних пројеката пројектни елаборат израђен од стране пројектантског органа (предузећа) или у случајевима предвиђеним у чл. 10 ст. 3 овог правилника од стране надлежних органа управљања железница.

Инвеститор има да поднесе Комисији за ревизију главних пројеката пројектни елаборат у четири примерка у прописаном саставу и форми.

Члан 27

По пријему пројектног елабората секретар ставља на њега штампил са бојем и датумом пријема, и предаје га одмах претседнику комисије.

Претседник комисије одређује једног или више чланова — стручњака комисије за известиоца са назначењем рока у коме овај мора да прегледа пројекат.

Рок у коме извештај мора прегледати пројектни елаборат по правилу не може бити дужи од осам дана. Код пројеката изузетно обимних или сложених може претседник комисије овај рок продужити.

Члан 28

Дужност је известиоца да пројектни елаборат у одређеном року свестрано расмотри и проучи и да на расправи поднесе Комисији за ревизију главних пројеката свој извештај.

Кад извештај проучи пројектни елаборат закаже претседник у року од три дана расправу пред комисијом.

Члан 29

Комисија за ревизију главних пројеката је дужна да на расправи свестрано расмотри пројектни елаборат. У ту сврху може од известиоца као и од претставника инвеститора и пројектанта тражити сва потребна обавештења. По потреби комисија ће и сама расмотрити цео пројектни елаборат или његове делове.

Када комисија нађе да је пројекат у довољној мери расветљен и да јој нису потребна више никаква разјашњења, закључује расправу и доноси решење.

Члан 30

Приликом ревизије главних пројеката и идејних пројеката који према чл. 10 ст. 2 овог правилника замењују главни пројекат, Комисија за ревизију главних пројеката ће нарочито испитати:

1) да ли је пројекат у складу са одобреним идејним пројектом (за објекте у чл. 8 и 9 овог правилника) односно са одобреним предпројектом — програмом изградње (за објекте у чл. 10 и 11 овог правилника);

2) да ли пројекат претставља са техничке и економске стране најбоље решење како у погледу изградње и експлоатације пројектованог инвестиционог објекта тако и у погледу усклађења са другим општим интересима у смислу чл. 16, 17 и 18 овог правилника;

3) да ли су одржани техничко-економски нормативи усвојени у идејном пројекту;

4) да ли је пројекат у складу са важећим техничким прописима;

5) да ли пројекат одговара прописима о уштедама у грађевинарству;

6) у којој мери количине и врсте радова отступају од количина предвиђених у идејном пројекту и да ли су отступања оправдана;

7) да ли се објекат може изградити са контингентима материјала одређеним од Савезне планске комисије;

8) да ли предрачунска вредност главног пројекта одговара финансиским средствима, и да ли су одступања оправдана.

Члан 31

Раду Комисије за ревизију главних пројеката води се записник.

Записник води секретар а потписују га претседник, секретар и чланови који су учествовали у расправи и доношењу решења.

Члан 32

У уводу записника уноси се назив комисије, место и датум састанка комисије, име претседника, чланова и секретара, број пројектног елабората, број инвестиционог објекта, укупна инвестициона свота, инвестициона свота за једну годину, одобрена грађевинска величина објекта, ближи опис објекта, име пројектанта и име инвеститора.

У записник ће се унети главна излагања известиоца као и ток и главна садржина расправе.

На крају записника уноси се решење које је донела комисија.

Писмени извештај известиоца прилаже се записнику.

Члан 33

Већању и гласању могу присуствовати само чланови комисије.

Одвојена мишљења чланова комисије уносе се у целости у записник.

Члан 34

Комисија одлучује већином гласова. Сваки члан комисије има по један глас.

При једнакој подели гласова има се узети да је већину добило оно решење за које је гласао претседавајући.

Члан 35

Решење које је донела Комисија за ревизију главних пројеката израдиће се писмено у року од три дана по доношењу.

Решење потписује претседник и секретар.

Члан 36

Писмено решење мора да садржи:

1) назив комисије, место и датум доношења решења, број инвестиционог објекта, број пројектног елабората, опис објекта, име пројектанта, и име инвеститора;

2) решење ревизионе комисије;

3) разлоге комисије са кратко и јасно изнетим чињеницама и побудама на основу којих је комисија донела своју одлуку.

Члан 37

Одлуке Комисије за ревизију главних пројеката констатуваће се на пројектном елаборату у виду ревизионе клаузуле.

Ревизиона клаузула ставља се на унутрашњу страну првог листа омота (мапе) пројектног елабората.

Ревизиону клаузулу потписује претседник комисије.

Члан 38

Примедбе учињене у смислу чл. 22 ст. 1 Основне уредбе о пројектовању и писменом образложењу пројектног елабората мора комисија шематски назначити и у цртежу.

Измене у пројектном елаборату морају бити извршене истим мастилом којим је написана ревизиона клаузула.

Члан 39

Сви примерци пројектног елабората снабдевени ревизионом клаузулом и решењем комисије морају се прошити јемствеником, а крајеви јемственика запечатити.

Члан 40

Коначно одобрени пројектни елаборат са оригиналним решењем задржава комисија за своју архиву. Све остале примере враћа инвеститору који мора један примерак доставити пројектантском органу (предузећу) које је израдио пројектни елаборат.

У случају потребе може инвеститор накнадно доставити комисији потребан број пројектних елабората које ће комисија снабдети својим решењем и ревизионом клаузулом.

Члан 41

По прописима ове главе поступиће Комисија за ревизију главних пројеката и при доношењу одлука о накнадним изменама пројектних елабората, по којима је она донела коначну одлуку о одобрењу (чл. 42 Основне уредбе о пројектовању).

Члан 42

Комисија за ревизију главних пројеката дужна је да води систематску евиденцију о извршеним ревизијама пројеката по чл. 15 и о повећању или смањењу натуралних и вредносних показатеља у односу на идејне пројекте. Она ће о томе подносити периодичне извештаје Министру железница ФНРЈ.

О извршеним ревизијама главних и идејних пројеката, комисија ће извештавати Савезну комисију за ревизију главних пројеката односно Савезну планску комисију на начин како то оне одреде.

VI. — ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 43

Одредбе овог правилника не односе се на радове редовног одржавања постојећих железничких пруга.

Хитне оправке на постојећим железничким пругама, у циљу отклањања последица елементарних непогода, удеса и сл. могу се вршити без обзира на одредбе овог правилника.

Члан 44

Ближе прописе за извршење овог правилника издаје по потреби Министар железница ФНРЈ.

Члан 45

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Бр. 4733

30 априла 1949 године

Београд

Министар железница,
Тодор Вујасиновић, с. р.

Сагласан,
Претседник

Привредног савета Владе ФНРЈ и
Савезне планске комисије,
Борис Кидрич, с. р.

371.

На основу чл. 28 ст. 2 и чл. 30 Закона о ученицима у привреди, на предлог Комитета за социјално старање Владе ФНРЈ — Главне инвалидске управе, прописујем

У П У Т С Т В О

О ПРИЗНАВАЊУ ЗВАЊА КВАЛИФИКОВАНОГ РАДНИКА РАТНИМ ВОЈНИМ ИНВАЛИДИМА КОЈИ СУ СЕ СТРУЧНО ОСПОСОБИЛИ ПРАКТИЧНИМ РАДОМ

1. — За признавање звања (спреме) квалификованог радника ратним војним инвалидима примењује

ваће се, поред Уредбе о стручној обуци ратних војних инвалида („Службени лист ФНРЈ“ бр. 99/46) и Правилника о организацији и раду течајева за опште образовање и стручних течајева за ратне војне инвалиде („Службени лист ФНРЈ“ бр. 32/47), одредбе овог упутства.

2. — Ратни војни инвалиди, који се стручно оспособе практичним радом у извесној струци, могу полагати стручни испит за квалификованог радника, под условом да су на послу квалификованог радника односне струке провели најмање половину времена које је прописано правилником о струкама за изучавање те струке.

Ова лица морају положити оба дела (теоретски и практични) стручног испита за квалификованог радника одговарајуће струке.

3. — Ратни војни инвалид мора, уз пријаву коју подноси за полагање стручног испита поднети и уверење о времену проведеном на практичном раду у одређеној струци, у смислу тач. 4 Упутства о поступку за признавање знања квалификованог радника радницима који су стручну спрему стекли дуггодишњим практичним радом („Службени лист ФНРЈ“ бр. 104/48).

Ратним војним инвалидима ставиће се на располагање програм теоретског дела течаја за квалификоване раднике односне струке, ако не желе или немају могућности, да похађају течај за стицање теоретског знања које се тражи по програму стручног испита.

4. — Ово упутство ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Х бр. 956

23 фебруара 1949 године

Београд

Министар рад.
Љубчо Арсов, с. р.

372.

На основу чл. 23 ст. 3 Уредбе о одређивању и контроли квалитета производа, издајем

НАРЕДБУ

О СТАЛНОЈ ПОСЕБНОЈ КОНТРОЛИ КВАЛИТЕТА И ОПРЕМИ СУВИХ И СОЉЕНИХ ЦРЕВА НАМЕЊЕНИХ ЗА ИЗВОЗ

1. — Стална посебна контрола квалитета и опрема сувих и сољених црева намењених за извоз врши се по одредбама ове наредбе

Сува црева — оригинал

2. — Говећа танка црева I-квалитета морају бити светле боје, потпуно ослобођена лоја, ваљана лепо и правилно (крз гумене ваљке), у дужним здравим комадима, којих на 100 м не сме бити више од 12 комада, а ни један комад не сме бити краћи од 2 м. Морају бити чиста од бубуљица.

Говећа танка црева II-квалитета могу имати нешто жућкасту боју, толерираће се мањи остаци лоја, а може их бити до 20 комада у 100 м од којих ниједан не сме бити краћи од 1,50 м.

Јунећа танка црева морају имати преко 38 мм ширине, светле боје, да буду слободна од лоја, ваљана у дужим комадима тако, да их не буде више од 18 комада на 100 м од којих ниједан не сме бити краћи од 2 м слободна од бубуљица.

3. — Говеће суве или сољене кесе морају имати преко 1 м дужине, бити из једног комада без оштећења, светле боје, слободне од лоја и лепо слагане.

Сољене кесе имају ружичасту или белу боју, морају бити неоштећене и добро конзервиране са чистом соли.

Јунеће суве или сољене кесе морају бити из једног комада, дужине 70 см до 1 м, без оштећења, светле боје, слободне од лоја, лепо слагане. Сољене морају бити добро конзервиране.

4. — Говеће, телеће и свињске бешике морају бити темељито очишћене од лоја и меса, светле боје, не смеју бити кржаве ни оштећене и да су правилно слагане.

Говеће бешике са грлом морају имати најмање 3 см дуго грло, док телеће и свињске треба да имају изнад 2 см.

5. — Говећи кулари не смеју бити краћи од 40 см нити крпљени, те морају бити потпуно слободни од меса и да су светле боје са сјајем.

6. — Говећи једњаци треба да имају најмање 40 см дужине да буду светло-сјајне боје, неоштећени и слободни од остатака меса. Унутрашња мрена не сме бити упрљана.

7. — Јагњећа црева I-квалитета (жица) имају светло-жуту боју и морају бити у комадима од 5 м на више, који се међусобно везују лепљењем. Сва црева се мора безпрекорно отстранити слуз а свака поједина веза скинута са оквира, треба да буде посебно везана на оба краја и незабршана.

Јагњећа црева II-квалитета могу имати и тамно-жуто боју а дужина комада мора бити већа од 3 м. Остали услови вреде као и за I-квалитет.

Сољена црева — оригинал

8. — Говећа танка црева I-квалитета треба да имају светло-ружичасту или белу боју и да су ослобођена од лоја и служи. Свежњи морају имати 25 м дужине и не смеју имати више од 3 комада, без рупа и бубуљица, те да су добро конзервиране са чистом, ситном соли.

Говећа танка црева II-квалитета могу имати нешто тамнију боју и мање остатке лоја. Треба да су везана у свежње од 25 м са највише 4—5 комада, без рупа, без бубуљица и добро конзервирана са чистом и ситном соли.

9. — Говећа дебела црева равна I-квалитета. Услови су као и за говећа танка I-квалитета, само што се у свежњима од 25 м толерира до 5 комада, да су без рупа и са неоштећеним спољним ткивом.

Говећа дебела црева равна II-квалитета. Услови су као и за говећа танка II-квалитета само што се у везама од по 25 м толерира до 8 комада.

10. — Овчја црева (сајтилинг) морају бити просечно дуга 24 м са највише из 3 комада, без рупа, са промером најмање 16 мм. Једна партија црева треба да има просечно 20% робе са промером 16—18 мм; 45% са промером 18—20 мм, 25% са 20—22 мм и 10% од 22 мм на више. Не смеју имати мрља од соли и рђе, да су без служи и остатака конца, светло-сивкасте боје и природног мириса.

11. — Јагњећа црева треба да имају просечну дужину од 20 м са промером изнад 16 мм на више, из 3 комада, без рупа. Морају бити слободни мрља од соли и рђе, без служи и остатака конца, беле или светлосивкасте боје, природног мириса.

12. — Свињска танка црева могу бити највише 10 комада у свежњу од 50 м а поједини комади не смеју бити мањи од 2 м. без рупа, светло-ружичасте или беле боје, безпрекорно очишћени од служи и остатака коначца, те да имају природан мирис.

13. — Говеће опне (хајгле) морају бити преко 60 см дуге, не смеју имати мрља нити остатка лоја, да су из целог комада и неоштећене. Соле се са фином ситном соли.

Сува црева — сортирана

14. — Говећа танка црева сортирају се у следећим димензијама: од 40—44 мм; од 44—48 мм; од

48—52 мм; од 52—56 мм изнад 56 мм (плоснато мерено).

Везе од 100 м једне димензије смеју садржавати највише 24 комада од којих ни један не сме бити краћи од $1\frac{1}{2}$ м.

15. — Говеће суве и сољене кесе сортирају се у димензијама: 100—125 см дужине; 125—150 см дужине преко 150 см дужине.

16. — Говећа бешика са грлом сортирају се: до 25 см; 25—35 см; преко 35 см.

Телеће и јунеће бешике са грлом сортирају се: преко 18 см.

Свињске бешике са грлом сортирају се: 20—25 см; преко 25 см.

17. — Говећи кулари сортирају се: од 40—50 см; од 50—60 см; од 60—70 см; преко 70 см.

18. — Говећи једњаци сортирају се: од 40—50 см; од 50—60 см; преко 60 см.

Сољена црева — сортирана

19. — Говећа танка црева I-квалитета сортирају се од 30—35 мм промера; од 35—40 мм промера; преко 40 мм промера округло мерене.

У свежњима од 25 м сме бити највише 6 комада, који морају бити без рупа.

20. — Говећа дебела црева равна I-квалитета сортирају се: од 40—50 мм промера; од 50—60 мм промера; преко 60 мм промера округло мерене.

У свежњу од 25 м сме бити највише 10 комада који морају бити без рупа.

21. — Овчја црева (сајтлинг) сортирају се: од 16—18 мм промера; од 18—20 мм промера; од 20—22 мм промера; преко 22 мм промера округло мерене.

У свежњима од по 20 м који се састоје највише од по 4 комада, осим димензија 20—22 мм и 22/+ где се толерира од 20% свежњева од по највише 5 комада.

22. — Свињска танка црева сортирају се: од 26—30 мм промера; од 30—34 мм промера; преко 34 мм промера округло мерене.

Највише 12 комада може се налазити у свежњу од 50 м.

Паковање и ознаке

23. — Сува танка говећа и јунећа црева везују се у свежње од по 100 м, који се даље пакују у пресоване бале од по 100 свежњева (10.000 метара).

Свака бала облаже се изнутра са чистим омотним папиром а израђују се од густо изатканог, новог јутаног платна (дартје).

24. — Суве говеће и јунеће кесе. Говеће кесе пакују се у балама невезане по 1.000 комада за димензије 100—125 см и 125—150 см, а по 800 комада, ако су димензије преко 150 см.

Јунеће кесе пакују се у балама по 1.500 комада у невезаном стању.

25. — Суве говеће, телеће, јунеће и свињске бешике. Говеће бешике до 25 см дужине пакују се у свежњевима од 25 комада по 120 свежања (3.000 комада) у једној бали, пресовано.

Димензије од 25—35 см вежу се такођер у свежње по 25 комада и 100 таквих свежњева (2.500 комада) пакује се пресовано у једну балу.

Димензије преко 35 см вежу се у свежње по 25 комада, а 80 свежњева (2.000 комада) пакује пресовано у једну балу.

Телеће или јунеће бешике вежу се у свежњевима по 50 комада и 200 таквих свежњева (10.000 комада) пресује заједно у 1 балу.

Свињске бешике димензије 20—25 см вежу се по 50 комада и 200 свежњева (10.000 комада) пресује у 1 балу, а димензије 25/+ вежу се такођер по 50 комада и 100 свежњева (5.000 комада) пакује заједно у балу.

26. — Суви говећи кулари димензија 40—70 и 50—60 см вежу се по 50 комада и 60 свежњева (3.000

комада) пакује заједно у балу. Димензије од 60—70 и 70/+ см вежу се на исти начин, а 40 свежњева (2.000 комада) пакује у 1 балу.

27. — Суви говећи једњаци димензија 40—50 см вежу се по 25 комада а 200 њихових свежњева (5.000 комада) пакује у 1 балу.

Димензије 50—60 и преко 60 см вежу се по 25 комада и 160 свежњева (4.000 комада) пакује заједно.

28. — Сува јатњећа црева (жице) пакују се у нове, масивне дрвене сандуке из мекога дрвета, са нето садржином од 40 кг. Сандуци морају бити на оба краја опасани танким жељезним обручима.

29. — Сољена црева пакују се у чисту пулпашку бурад, чије су димензије прописане Упутством о начину припреме воћних и повртарских прерађевина намењених извозу („Службени лист ФНРЈ” бр. 70/48). Црева се морају паковати у влажном стању, а дно и врх бурета морају се при паковању добро посолити. Врх напуњеног бурета мора бити покривен пергамент-папиром.

Говећа црева пакују се у свежњевима по 2 метра.

Овчја сољена црева (Сајтлинг) пакују се на исти начин по 10 комада у свежњу. Ова црева могу се паковати и у малим бурадама од 100 литара садржине.

Говеће кесе пакују се у везама по 3 комада а говеће опне по 25 комада у пулпашкој као и говећа црева.

Свињска танка црева пакују се на исти начин.

Ознаке

30. — На балама и сандуцима са сувом робом ставља се знак и број извозничке фирме и место опредељења.

Ознаке треба писати масном, живом бојом и штампаним словима (кроз шаблону), а не слободном руком.

Поред тога, на балама и сандуцима са сувом робом треба налепити етикету са написом „Влада шкотска”, латиницом на нашем и француском језику (црвеним словима).

На горњем данцету сваког бурета са сољеном робом мора бити, написан знак и број извозничке фирме и место опредељења. Ознаке морају бити написане штампаним словима, масном бојом.

Завршне одредбе

31. — Роба припремљена на другачији начин него што је прописано овом наредбом, моћи ће се извозити само ако то тражи купац захтева и уз одобрење Министарства спољне трговине ФНРЈ или комитета за спољну трговину при владама народних република.

Дозвољава се опрема и паковање робе бољег квалитета и савршеније опреме од оне, која је предвиђена прописима ове наредбе.

32. — Организацију контроле квалитета и опреме сувих и сољених црева намењених за извоз дужни су да изврше комитети за спољну трговину при владама народних република, а на основу одредаба Правилника о организацији и вршењу контроле квалитета робе намењене извозу.

33. — Прекршаји ове наредбе и казне за ове прекршаје предвиђени су у Уредби о изменама и допунама Уредбе о контроли извоза и увоза.

34. — Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије” и са тим даном престају важити сви прописи, који су у супротности са њоме.

Бр. 23417

11 маја 1949 године

Београд

Министар спољне трговине,
Милентије Поповић, с. р.

373.

На основу чл. 23 ст. 3 Уредбе о одређивању и контроли квалитета производа, издајем

НАРЕДБУ

О СТАЛНОЈ ПОСЕБНОЈ КОНТРОЛИ КВАЛИТЕТА И ОПРЕМИ СУВИХ ГЉИВА НАМЕЊЕНИХ ЗА ИЗВОЗ

1. — Стална посебна контрола квалитета и опрема сувих гљива намењених за извоз вршиће се по одредбама ове наредбе.

2. — Могу се извозити само гљиве под именом „вргањ“ или „гобан“, и то:

а) летњег раста (*boletus edulis*) и

б) јесењег раста (*boletus aereus*).

Вргањи летњег раста због своје слабе издржљивости могу се извозити само на европска тржишта, док су они јесењег раста погодни и за извоз на прекоморска тржишта. Само уз прелазни пристанак купца може се и летња роба извозити на ваневропска тржишта, уколико је њен квалитет способан за извоз.

3. — Суви вргањи намењени за извоз припремају се из очишћене сировине која се реже у плочице до 2 мм дебљине, и као таква суши.

4. — Суви вргањи морају бити здрави, чисти, без плесивости, без страних примеса, ослобођени земље, блата и песка, добро просушени, без живих црва и немешани са робом из старијих годишта.

Мирис и укус морају бити карактеристични за суве вргање.

Конзистенција сувих вргања треба да буде: лаке тежине, при опипу суви, помало се повијају и лако ломе, те треба да имају својство за набубравање.

Суве гљиве не смеју задржавати влаге више од 16%.

5. — Сва роба која се извози у иностранство мора бити стерилизирана са CS₂ или сличним за здравље нешкодљивим средством.

6. — Суви вргањи морају се ускладиштовати у светле, суве, хладне и чисте просторије, које се за време и после стерилизације морају добро затворити. Суви вргањи се слажу у танким слојевима.

Квалитет

7. — Суви вргањи се класифицирају у следеће квалитете:

I) А — Специал — Под овом врстом подразумевају се здрави, решетани, руком пребрани вргањи, беле боје. Рез ове врсте може бити ситнији, како се тражи у Сједињеним Америчким Државама или шири, како га преферирају Италија, Француска и Аустралија.

У овом квалитету дозвољава се највише до 2% ломљених комада по тежини.

II) Роба квалитета Ia — мора бити здрава, чиста, решетана и светле боје.

Допушта се највише до 5% ломљених комада и до 2% страних примеса.

III) Роба квалитета Ib — мора бити здрава, меркантилна роба, а може имати и нешто тамнију боју.

У роби овог квалитета може бити највише до 8% ломљених комада и до 4% страних примеса.

IV) У робу квалитета IIIa — спадају вргањи тамне и црне боје, који се добијају од отпадка робе I и II квалитета, а способни су првенствено за индустриску прераду (као коцке за супу, примесе у конзерве итд.).

У роби овог квалитета ломљених комада може бити и преко 8%, а страних примеса не сме бити више од 10%.

Паковање

8. — Суви вргањи намењени за извоз на европска тржишта пакују се у троструке натрон-папирне вреће са садржином од 10, 12 или 18 кг. Димензије папирних врећа износе 60 × 102, односно 60 × 105 см.

Вргањи намењени првенствено за извоз у прекоморске земље, отпремају се у дрвеним сандуцима димензија 92 × 66 × 47, односно 92 × 75 × 37. Овакве сандуке, одређене за прекоморске земље, треба обложити чистим рота-папиром, целофаном или пергамент-папиром ради заштите робе од влаге.

Роба намењена за извоз у Јужну Америку мора бити најпре уложена у кутије од белог лима, а после тога у дрвене сандуке.

Суви вргањи квалитета А — Специал — могу се пакovati такође и у целофанске врећице, које се онда улажу у дрвене сандуке. Свака целофанска врећица садржи 100 гр пребраних сувих гљива.

Натписи и ознаке

9. — На предњој страни целофанске врећице морају бити утиснути: фирма предузећа које робу извози, ознака „Југославија“ и нето тежина (100 гр.). Врећица треба да буде завезана врвцом у боји и да на крају, по могућности, носи пломбу.

На папирним врећама и дрвеним сандуцима мора бити утиснут један велики жиг, у коме је нацртан вргањ, означена фирма предузећа и његово седиште и земља („Југославија“), садржина сандука односно вреће у кг.

Завршне одредбе

10. — Свако другачије паковање, означавање и класифицирање квалитета сувих гљива дозвољавање Министарству спољне трговине или комитети за спољну трговину при владама народних република једино, ако то страни купац изрично тражи и ако то не шкоди угледу наше спољне трговине.

Дозвољавају се опрема и паковање робе бољег квалитета и савршеније опреме од оне, која је предвиђена прописима ове наредбе.

11. — Организацију контроле квалитета и опреме сувих гљива намењених за извоз дужни су да изврше комитети за спољну трговину при владама народних република, а на основу одредаба Правилника о организацији и начину вршења контроле квалитета робе намењене извозу.

12. — Прекршаји ове наредбе и казне за њих прекршаје предвиђени су у Уредби о изменама и допунама Уредбе о контроли извоза и увоза.

13. — Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“, када престају важити сви прописи, који су у супротности са овом наредбом.

Бр. 23418

11 маја 1949 године

Београд

Министар спољне трговине,
Милентије Поповић, с. р.

374.

На основу чл. 37, а у вези са чл. 6 Закона о уређењу и деловању кредитног система, доносим

РЕШЕЊЕ

О ПРИМЕНИ УПУТСТВА ЗА САСТАВ ПРЕДЛОГА КРЕДИТНОГ ПЛАНА ЗА 1949 ГОДИНУ

1) Сва државна привредна предузећа, задружне и друштвене организације и њихова привредна предузећа, као и народни одбори обавезни су да примењују Упутство за састав предлога кредитног плана за 1949 годину бр. 12830 од 16 априла 1949 године.

2) Упутство из предње тачке објављено је као посебно издање „Службеног листа ФНРЈ“ и чини саставни део овог решења.

Бр. 16700-

19 маја 1949 године

Београд

Министар финансија,
Добривоје Радосављевић, с. р.

375.

На основу чл. 5 Уредбе о снабдевању становништва, а у вези чл. 1 и 26 Правилника о потрошачким картама, у сагласности са Претседником Комитета за заштиту народног здравља Владе ФНРЈ, доносим

РЕШЕЊЕ

О СНАБДЕВАЊУ БОЛЕСНИКА У ЗДРАВСТВЕНИМ УСТАНОВАМА И ДЕЦЕ У ДЕЧЈИМ ЈАСЛАМА ПРЕДМЕТИМА ИСХРАНЕ САВЕЗНОГ ОБЕЗБЕЂЕНОГ СНАБДЕВАЊА

1. — Болесници у здравственим установама (савезним, републичким, покрајинским, обласним, средњим и градским) и деца у јаслама снабдеваће се предметима исхране савезног обезбеђеног снабдевања у количинама предвиђеним по одговарајућим таблицама, и то:

а) Деца до 3 године старости у здравственим установама снабдевају се по табlici „Бд-I“:

1) Хлеб бели	6,000 кг
2) Брашно бело	1,200 „
3) Брашно пшенично (за запршку)	0,600 „
4) Гриз пшенични, крупице овсене, хељдине, кукурузне и сл.	1,000 „
6) Пиринач	0,450 „
6) Шећер	1,500 „
7) Масноће	0,600 „
8) Месо	1,500 „

б) Деца претшколског доба од 4—7 година у здравственим установама снабдевају се по табlici „Бд-II“:

1) Хлеб бели	4,500 кг
2) Хлеб црни	3,000 „
3) Брашно бело	1,500 „
4) Гриз пшенични	1,000 „
5) Брашно пшенично (за запршку)	0,600 „
6) Пиринач	0,450 „
7) Шећер	1,200 „
8) Масноће	1,200 „
9) Месо	2,400 „

в) Деца школског доба од 8—14 година у здравственим установама снабдевају се по табlici „Бд-III“:

1) Хлеб бели	9,000 кг
2) Хлеб црни	3,000 „
3) Брашно бело	1,500 „
4) Пшенични гриз	0,900 „

5) Брашно пшенично (за запршку)	0,600 кг
6) Пиринач	0,450 „
7) Шећер	1,200 „
8) Масноће	1,500 „
9) Месо	3,000 „

г) Туберкулозна деца, деца у опоравилиштима и природним лечилиштима до 7 година старости снабдевају се по табlici „Бд-IV“:

1) Хлеб бели	6,000 кг
2) Хлеб црни	3,000 „
3) Брашно бело	1,800 „
4) Пшенични гриз	1,000 „
5) Брашно пшенично (за запршку)	0,600 „
6) Пиринач	0,450 „
7) Шећер	1,800 „
8) Маст	0,900 „
9) Уље	0,300 „
10) Месо	4,500 „

д) Туберкулозна деца, деца у опоравилиштима и природним лечилиштима од 8—14 година старости снабдевају се по табlici „Бд-V“:

1) Хлеб бели	9,000 кг
2) Хлеб црни	3,000 „
3) Брашно бело	2,100 „
4) Пшенични гриз	0,900 „
5) Брашно пшенично (за запршку)	0,600 „
6) Пиринач	0,450 „
7) Шећер	1,800 „
8) Маст	1,200 „
9) Уље	0,300 „
10) Месо	6,000 „

е) Сви одрасли болесници, сем туберкулозних и душевно оболелих, снабдевају се по табlici „Б-I“:

1) Хлеб бели	6,000 кг
2) Хлеб црни	6,000 „
3) Брашно бело	1,200 „
4) Пшенични гриз	0,900 „
5) Брашно пшенично (за запршку)	0,600 „
6) Пиринач	0,450 „
7) Шећер	1,200 „
8) Маст	1,500 „
9) Уље	0,300 „
10) Месо	4,500 „
11) Кафа	0,150 „

ж) Одрасли туберкулозни болесници и одрасли болесници у опоравилиштима и природним лечилиштима снабдевају се по табlici „Б-II“:

1) Хлеб бели	6,000 кг
2) Хлеб црни	6,000 „
3) Брашно бело	1,500 „
4) Пшенични гриз	0,900 „
5) Брашно пшенично (за запршку)	0,600 „
6) Пиринач	0,450 „
7) Шећер	1,800 „
8) Маст	1,800 „
9) Уље	0,300 „
10) Месо	7,500 „
11) Кафа	0,150 „

з) Одрасли болесници у здравственим установама за душевне болести снабдевају се по табlici „Б-III“:

1) Хлеб бели	6,000 кг
2) Хлеб црни	12,000 „
3) Брашно бело	1,200 „
4) Пшенични гриз	0,900 „
5) Брашно пшенично (за запршку)	0,600 „
6) Пиринач	0,300 „
7) Шећер	0,200 „
8) Маст	1,500 „
9) Уље	0,300 „
10) Месо	4,500 „
11) Кафа	0,150 „

Количине предмета исхране у предњим таблицама одређене су месечно.

2. — Предмете исхране савезног обезбеђеног снабдевања здравствене установе требају за један месец унапред од повереништва за трговину и снабде-

вање среског (градског) извршног одбора. Начин требовања, издавања и правдања предмета исхране савезног обезбеђеног снабдевања прописане се посебно.

Производе републичког обезбеђеног снабдевања дужна су да обезбеде министарства трговине и снабдевања народних република.

Ради снабдевања пољопривредним производима, који не улазе у савезно и републичко обезбеђено снабдевање, а које пропише Претседник Комитета за заштиту народног здравља Владе ФНРЈ, министарства трговине и снабдевања народних република одредити предузећа којима ће поставити задатак да приоритетно снабдевају тим пољопривредним производима здравствене установе на свом подручју.

3. — Болесници, чија природа болести захтева дуже лечење у здравственој установи, немају права на пријем потрошачких карата за предмете исхране за време док се налазе на лечењу или опоравку у здравственој установи.

Приликом ступања у здравствену установу болесници не предају своје потрошачке карте за предмете исхране које су добили за месец у коме ступају у здравствену установу.

Болесницима, који у току месеца изађу из здравствених установа, издаје се потрошачке карте за предмете исхране, уколико су преузети на обезбеђено снабдевање, са купонима за онолико дана колико има од дана изласка из здравствених установа до краја месеца.

4. — Деца до 3 године старости смештена у јаслама добијаће предмете исхране према табели „Бд-І“, и то 65% од прописаних количина. Ова деца и надаље задржавају право на коришћење својих потрошачких карата у целости.

5. — Право исхране по таблицама „Бд-IV“, „Бд-V“ и „Бд-ІІ“ у природним лечилиштима имају само болесници упућени на лечење од лекарске комисије или лекара државних здравствених установа.

6. — Особље* запослено у здравственим установама, које су удаљене од настанјених места, може се хранити по табели за одрасле болеснике „Бд-І“, ако у установи не постоји радничко-службенички ресторан односно менза, или ако нема услова за оснивање радничко-службеничког ресторана или мензе, или нема услова за спремање јела код куће или нема могућности за исхрану у радничко-службеничком ресторану или мензи других установа, надлештава или предузећа.

Ово особље кад се храни по табели за одрасле болеснике „Бд-І“, нема право на пријем потрошачких карата за предмете исхране.

Требовање хране за ово особље вршиће се одвојено од требовања за болеснике. Том приликом требоваће се за њих и сапун, и то у оним количинама које се у томе месецу дају на потрошачке карте на које би ово особље имало право када се не би хранило у установи, те је потребно у требовању за њих означити врсту посла односно занимање у здравственој установи.

7. — Министарства народног здравља народних република дужна су да на основу месечних извештаја управа здравствених установа, прикупљених до 5-ог у месецу, саставе сумарне прегледе о броју лица која су се хранила у здравственим установама у протеклом месецу и да те прегледе доставе Комитету за заштиту народног здравља Владе ФНРЈ најдаље до 10-ог у месецу.

У прегледу ће се показати одвојено по појединим таблицама следовања бројно стање болесника у здравственим установама, а одвојено бројно стање особља које се храни у тим установама.

На основу добијених прегледа Комитет за заштиту народног здравља Владе ФНРЈ израдиће прегледе по народним републикама о броју установа које се снабдевају по овоме решењу и броју болесника по врстама таблица и ове прегледе доставиће Министарству трговине и снабдевања ФНРЈ најдаље до 15-ог у месецу.

8. Ово решење ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“ с тим што ће се снабдевање предметима исхране савезног обезбеђеног снабдевања по овом решењу вршити почев од 1 августа 1949 године. До тог времена снабдевање тим предметима вршиће се по Упутству о начину обезбеђеног снабдевања здравствених и социјалних установа, радничких одмаралишта и полазника курсева артиклима исхране пов. бр. 1190 од 22 марта 1948 године.

9. — Ступањем на снагу овог решења престају да важе: Упутство о начину обезбеђеног снабдевања здравствених и социјалних установа, радничких одмаралишта и полазника курсева артиклима исхране пов. бр. 1190 од 22 марта 1948 године, Решење бр. 18479 од 15 октобра 1948 године о измени и допуни Упутства пов. бр. 1190 од 22 марта 1948 године.

Бр. 9961

17 маја 1949 године

Београд

Министар трговине и снабдевања
Осман Карабеговић, с. р.

САДРЖАЈ

Страна

365. Уредба о измени Уредбе о установљењу „Награде Владе ФНРЈ“ заслужним радницима на подручју науке и културе — — — — —	625
366. Уредба о изменама и допунама Уредбе о одређивању највећег износа до којег се могу продавати пољопривредни производи по везаним ценама — — — — —	625
367. Правилник о додатку за теренски рад службеника у рударству — — — — —	625
368. Правилник о додатку за теренски рад службеника у ресору Министарства саобраћаја — — — — —	627
369. Правилник о додатку за теренски рад службеника у ресору Министарства железница ФНРЈ — — — — —	629
370. Правилник о пројектовању железничких инвестиционих објеката — — — — —	630
371. Упутство о признавању звања квалификованог радника ратним војним инвалидима који су се стручно оспособили практичним радом — — — — —	635
372. Наредба о сталној посебној контроли квалитета и опреми сувих и сољених црева намењених за извоз — — — — —	636
373. Наредба о сталној посебној контроли квалитета и опреми сувих гљива намењених за извоз — — — — —	636
374. Решење о примени Упутства за састав предлога кредитног плана за 1949 годину — — — — —	639
375. Решење о снабдевању болесника у здравственим установама и деце у дечјим јаслама предметима исхране савезног обезбеђеног снабдевања — — — — —	639